

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **E. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 6. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 7. 6. 2012, č.j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 20. 4. 2012, č.j. byl odňat žalobkyni ode dne 18. 6. 2012 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, neboť podle posudku OSSZ Zlín ze dne 11. 4. 2012 není již invalidní, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 30 %.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly doručeny žalované dne 10. 5. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 6. 2012, č.j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2012 bylo potvrzeno.

V žalobních bodech namítla žalobkyně, že žalovaný se nevyrovnal se vznesenými námitkami, neboť sice překlasifikoval oblast zdravotního postižení, tvrzení žalobkyně v námitkovém řízení sice respektoval, ale neuvedl žádnou argumentaci, která by podložila zlepšení zdravotního stavu oproti roku 2010, kterou by z doložených nálezů shledal, a toto zlepšení jej opravňovalo ke konstatování, že již jde pouze o lehké postižení namísto středně těžkého. Žalobkyně trvala na klasifikaci zdravotního postižení jako postižení uvedené v kapitole II, oddíl A, položce 1 písmeno c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Současně trvala na možnosti přiznání navýšení o 10 % bodů podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Z výše uvedených důvodů navrhla, aby přezkoumávané rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

Z posudkové dokumentace OSSZ Zlín bylo zjištěno, že na základě posudku lékařky OSSZ Zlín ze dne 11. 4. 2012 nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nejde již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po léčbě onkologického onemocnění s komplikacemi. V rámci komplikací v červnu roku 2011 navíc došlo k perforaci močového měchýře. Onkologicky je stav stabilizovaný, jako následek léčby přetrvává močová inkontinence I. stupně. Toto onemocnění bylo hodnoceno jako nejzávažnější. Zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIV, položka 8b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 30 %.

Na základě podaných námitek žalobkyně, přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 29. 5. 2012, ČSSZ – pracoviště Brno. Lékařka konstatovala, že se jedná o stav po gynekologické operaci v srpnu roku 2007 pro karcinomu děložního čípku, stav po spontánní perforaci močového měchýře se zánětem ve stěně v červnu roku 2011, stav po sutuře močového měchýře, stav po revizi dutiny břišní v září roku 2011 pro subileosní stav, dysestézii vaskulární etiologie, hyperlipidémie dle dokumentace. Mezi doloženými lékařskými nálezy nebyly shledány rozpory. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace a vlastním zjištěním při jednání dospěla lékařka k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však byl stanoven rozdílně od posudku OSSZ Zlín. Bylo konstatováno, že se jedná o stav po gynekologické operaci v srpnu roku 2007 pro karcinom děložního čípku pT 1b1 N0 M0. Radioterapie byla ukončena v prosinci roku 2007, nyní trvá remise nemoci. Přetrvává občasná inkontinence močová. Doložené gynekologicko-onkologické vyšetření z března roku 2012 popisuje současný stav zcela bez patologie ve výsledcích vyšetření včetně CT vyšetření břicha a pánve z 6. 3. 2012. Zdravotní stav byl posouzen z doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, avšak zvolení hlavní diagnózy neodpovídalo průběhu nemoci. Zdravotní stav je stabilizovaný, trvá remise nemoci. Výsledkem posouzení zdravotního stavu bylo konstatování, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nejde o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Na základě uvedeného posudku žalovaná ve věci rozhodla dne 7. 6. 2012, a to tak, že námitky byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 20. 4. 2012 bylo potvrzeno.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 25. 10. 2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře onkologa hodnotila

zdravotní stav žalobkyně na základě podkladové dokumentace, zdravotní dokumentace uvedené v obsahu posudku, který účastníci obdrželi, dále k žalobě přiložila žalobkyně další lékařské zprávy v tomto posudku uvedeny. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání posudkové komise, tato došla k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po operaci a ozařování pro karcinom děložního čípku, funkčně zhodnoceno v obsahu posudku s tím, že zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu II, oddíl A, položka 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25 %. Vzhledem k tomu, že příznivá stabilizace podle nových poznatků nebyla trvalá, v krátké době po rozhodnutí došlo ke komplikaci vyžadující zavedení permanentního močového katetru a následně další intervence byla zvýšena horní hranice rozpětí o 10 %, takže pokles pracovní schopnosti celkově činil 35 %. Žalobkyně s uvedeným zdravotním stavem nebyla schopna těžké fyzické práce, prací v nepříznivých klimatických podmínkách, byla schopna vykonávat práci s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe v administrativních činnostech v podstatně menším rozsahu a intenzivně než před onemocněním. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Invalidita I. stupně tudíž u žalobkyně trvá i nadále.

K soudnímu jednání dne 8. 11. 2012 se žalobkyně nedostavila, téhož dne se telefonicky omluvila, neboť ze zdravotních důvodů nemohla zajistit osobní účast při jednání, souhlasila, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované vzhledem k posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 25. 10. 2012 nechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři, soud vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 25. 10. 2012, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně a na základě posudkového vyhodnocení pak dospěl k závěru, že žalobkyně i nadále je invalidní, jedná se o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby.

Ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. proto zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. vyslovil právní názor, kterým je povinna žalovaná se řídit, sice, že zohlední prokázanou skutečnost, že u žalobkyně i nadále jsou splněny podmínky invalidity I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. listopadu 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová